

ŠKOFIJSKI LIST

12.

Codex iuris canonici.

Razglasiti in obrazložiti nameravam tiste določbe novega cerkvenega prava, ki so za praktično duhovno pastirstvo najbolj potrebne.

Ker ravno sedaj uravnavamo vso upravo raznih cerkvenih društev, hočem začeti z določili o njih, kakor so prijavljena v kanonih 684 do 725.

Codex nam dotična določila prijavlja lepo urejeno v dveh oddelkih. (Titulus XVIII. in XIX.) V prvem nam podaja splošna, v drugem pa posebna določila.

Titulus XVIII.

De fidelium associationibus in genere.

(Can. 684—699.)

Cerkev hvali vernike, ako pristopajo družbam, ki jih je sama ustanovila, ali vsaj odobrila; svari pa vernike, naj ne pristopajo družbam, ki so skrivne, prepovedane, uporne, sumljive ali ki se hočejo celo odtegniti cerkvenemu nadzorstvu (can. 684).

Cerkev ustanavlja družbe posebno iz trojnega namena: da pospešuje krščansko popolnost, da vzbuja na dela pobožnosti ali krščanske ljubezni, ali da poveča božjo službo (can. 685).

Veljavnost ustanovitve.

Cerkveno se priznajo samo tiste družbe, ki jih je zakonita cerkvena oblast ustanovila, ali vsaj odobrila (can. 686, § 1).

Razen papeža ima to pravico škof, ako ni rimska Stolica za ustanovitev kake družbe koga drugega pooblastila (ib. § 2).

Pa tudi v tem slučaju ustanovitev ni veljavna, ako škof ne privoli pismeno; ako pa škof dovoli redovniško hišo, s tem dovoli tudi vse one z njo združene in njej lastne družbe, katere niso popolnoma organično urejene (ib. § 3).

Generalni vikar kot tak nima oblasti, da bi cerkvene družbe ustanavljal, ali dovoljeval, da

se ustanove ali pridružijo osrednjim družbam. Isto velja o kapitularnem vikarju (§ 4).

Kdor ustanovi kako cerkveno družbo po posebnem rimskem pooblastilu, mora dotično listino izdati brezplačno, le za potrebne stroške sme zahtevati odškodnino (ib. § 5).

Pravila.

Vsaka družba naj ima svoja pravila; pregleda in potrdi jih sveta Stolica ali škof. Sploh ima škof pravico urediti in popraviti pravila, dokler jih ni potrdila sveta Stolica. (Can. 689.)

Podrejenost.

Vsaka cerkvena družba, naj bi jo bila ustanovila tudi sveta Stolica, je podrejena škofovi oblasti, ki ima pravico in dolžnost, da jo nadzoruje in pregleda, razen ako bi jo bil Rim izvzel. (Can. 690, § 1.)

Ne more pa škof nadzirati in pregledavati notranje discipline in duhovnega vodstva onih družb, ki so vsled rimskega pooblastila ustanovljene v cerkvah izvzetih redov. (Ibid. § 2.)

Premoženje.

Značaj pravne ali moralne osebe imajo le one družbe, ki jih je cerkvena oblast ustanovila s posebno ustanovitveno listino. (Can. 687.)

Tako zakonito ustanovljene družbe imajo, ako izrečno ni drugače določeno, pravico do lastnega premoženja in do uprave tega premoženja; morajo pa vsaj vsako leto podati škofu račune o svoji upravi; niso pa dolžne podati računov župniku, akoravno so v njegovi župniji, razen če je škof tako odredil. (Can. 691, § 1.)

V smislu pravil smejo prejemati darove in jih trošiti za svoje pobožne namene upoštevajoč željo darovalcev. (Ibid. § 2.)

Nobena družba pa ne sme pobirati miloščin, ako ne dopuščajo pravila ali ne zahteva potreba,

ter je pobiranje dovolil in način pobiranja določil škof. Ako bi miloščino pobirala še v drugi škofiji, morata privoliti oba škofa. (Ibid. § 3, 4.)

Tudi o darilih in nabrani miloščini mora družba dati obračun škofu. (Ibid. § 5.)

Sprejem.

Kdor hoče uživati vse pravice, odpustke in razne duhovne milosti kake družbe, mora biti vanjo veljavno sprejet. (Can. 692.)

Sprejeti se pa veljavno ne more: nekatoličan, član kakega prepovedanega društva, o katerem je znano, da je cerkveno kaznovan, in sploh noben očitni grešnik. (Can. 693, § 1.)

Vsakdo se more veljavno vpisati v več cerkvenih družb, le v dva tretja reda ne. (Ibid. § 2 in can. 705.)

Nenavzoči se ne morejo vpisati v družbe organično urejene; navzoči se morejo vpisati le, ako žele in vedo za to. (Ibid. § 3.)

Redovniške osebe se morejo vpisati v razne družbe, razen ako bi se po sodbi poglavarjev pravila kake družbe ne ujemala z lastnimi statuti; redovniška oseba ne more biti vpisana v tretji red svojega reda. (Ibid. § 4; can. 704.)

Sprejem se vrši, kakor ga določujejo pravila; da se sprejem lahko dokaže, se morajo imena udov zapisati v družbeno knjigo; pri družbah, ki imajo značaj pravne osebe, je vpis potreben za veljaven sprejem. (Can. 694.)

Pri sprejemu se ne sme noben prispevek zahtevati, razen kar dovoljujejo pravila ali zavoljo izrednih razmer dopusti škof družbi v korist. (Can. 645.)

Kdor je veljavno sprejet, se ne more iz družbe odsloviti razen iz pravičnih razlogov, kakor so v pravilih določeni. (Can. 696, § 1.)

Kdor bi pristopil h kakemu prepovedanemu društvu, ako bi bil cerkveno kaznovan ali bi postal očitni grešnik, naj se po navodilu pravil najpoprej posvari, potem pa izbriše; more pa vložiti priziv na škofa (ib. § 2).

Odsloviti člane katerekoli družbe more tudi škof; redovni poglavar pa le iz družb, ki jih je pooblaščen iz Rima ustanovil red; to pravico imata oba, akoravno bi pravila o njej molčala (ibid. § 3).

Pravice.

Družbe, zakonito ustanovljene, imajo pravico, da po navodilu pravil in cerkvenih postav sklicujejo shode, izdajajo posebna navodila za družbo samo, izbirajo upravitelje svojega premoženja, svoje uradnike in uslužbenice, toda vse odvisno od škofa (can. 697, § 1, in 715, § 7).

Pri shodih in raznih volitvah naj postopajo po splošnih cerkvenih postavah — (kakor jih bomo pozneje razložili) — in po pravilih, v kolikor ne nasprotujejo splošnim cerkvenim postavam (ibid. § 2).

Ravnatelj in kaplane imenuje škof pri vseh onih družbah, katere je ustanovil on ali Rim, in pri družbah, katere so vsled pooblaščenja svete Stolice ustanovili redovniki zunaj svojih cerkva; pri družbah v redovniških cerkvah je potrebna škofova privolitev le v slučaju, ako se ravnatelj in kaplan izvolita izmed svetnih duhovnikov. To velja za vse družbe, razen ako posebna od papeža dana pravica drugače določuje (can. 698, § 1).

Dokler ravnatelj in kaplan opravljata svoj posel, moreta blagosloviti družbeno obleko, znake, škapulirje i. dr., ter položiti na one, ki hočejo pristopiti; kar zadeva pridige, veljajo tudi za njih dotične cerkvene določbe (ibid. § 2).

Ravnatelj in kaplane morejo iz pravičnega razloga odpoklicati oni, ki so jih imenovali, njihovi nasledniki ali redovniški poglavarji (ibid. § 3).

Ravnatelj more obenem biti tudi kaplan (ibid. § 4).

Razpust.

Iz važnih razlogov more škof razpustiti vsako družbo, naj jo je ustanovil on, ali njegov prednik ali pooblaščen od Rima kak red z njegovim privoljenjem; družba pa ima vselej pravico priziva na apostolsko Stolicu (can. 699, § 1).

Družb, ustanovljenih po sveti Stolicy, pa ne more nihče razpustiti, kakor le ona sama (ibid. § 2).

Titulus XIX.

De fidelium associationibus in specie.
(Can. 700—725.)

Cerkev razločuje tri vrste družb: tretje redove za svetne ljudi, bratovščine in pobožne zveze (can. 700).

Predprave posameznih.

Za pobožne družbe svetovnjakov velja ozir prednosti sledeči red:

1. Tretji redovi; 2. nadbratovščine; 3. bratovščine; 4. prvotne pobožne zveze; 5. ostale pobožne zveze (can. 701, § 1).

Pri procesijah s presv. Rešnjim Telesom imajo bratovščine presv. Zakramenta prednost celo pred drugimi nadbratovščinami (ibid. § 2).

Med istovrstnimi in istoveljavnimi družbami ima prednost ona, ki je to prednost mirno

uživala do sedaj ali je bila poprej ustanovljena na dotičnem kraju (can. 106, točka 5).

Sploh ima pa škof pravico, da za svoje podložnike določuje pri očitnem skupnem nastopu predpravice in da v nujnejših slučajih prepire končno veljavno razreši, le da morejo dotičniki pozneje vložiti priziv na sveto Stolicco (ibid. točka 6).

Vse te predpravice pa veljajo za družbe le takrat, kadar nastopijo skupno pod svojim križem ali banderom in nosijo družbeno obleko ali družbene znake (can. 701, § 3).

Po teh skupnih določilih daje Codex zakone za posamezne družbe v treh poglavjih.

Cap. I.

De tertiis Ordinibus saecularibus.

Tretjeredniki se pod vodstvom kakega reda in v njegovem duhu prizadevajo v svetu za krščansko popolnost, kakor je primerno življenju v svetu, in kakor določujejo od Rima za nje potrjena pravila (can. 702, § 1).

Ako se svetni tretji red razdeli v več družb, se vsaka zakonito ustanovljena imenuje družba tretjerednikov (ibid. § 2).

Pravice.

Noben red si ne more pridružiti tretjega reda, ako mu te posebne pravice ne podeli Rim; pa tudi v tem slučaju more le posamezne osebe vpisavati v tretji red, ne pa ustanavljati družb tretjega reda brez privolitve škofove; brez te privolitve tudi ne more tretjerednikom dopustiti posebne obleke, ki bi jo javno pri svetih opravilih nosili (can. 703, § 1—3).

Omejen sprejem.

Kdor je v kakem redu vedne ali začasne obljube storil, ne more biti član kateregakoli tretjega reda, akoravno bi bil poprej njega član (can. 704, § 1). Če se pa odvezan obljub vrne nazaj v svet, oživi prejšnji vpis (ibid. § 2).

Noben tretji red ne more sprejeti članov kakega drugega tretjega reda, ki bi v njem še nadalje ostali; v to more privoliti edino le Rim; pač pa morejo posamezni člani iz zadostnega razloga oditi iz enega tretjega reda v drugi tretji red, ali iz ene družbe tretjega reda v drugo (can. 705).

Javni nastopi.

Tretjeredniki se morejo, toda niso zavezani, udeležiti skupno javnih procesij, pogrebcev ali

drugih svetih opravil; ako se pa udeleže, morajo nastopiti s svojimi znaki in pod svojim križem.

Cap. II.

De confraternitatibus et piis unionibus.

Naslov in ustanovitev.

Pobožne zveze so družbe vernikov, ki so ustanovljene, da izvršujejo kako delo pobožnosti ali krščanske ljubezni; ta zveza se imenuje pobožna družba, ako je organično v sebi urejena; tako društvo se pa imenuje bratovščina, ako je ustanovljeno tudi za to, da povzdiguje očitno božjo službo (can. 707, § 1, 2).

Za veljavno ustanovitev bratovščine je potrebna posebna ustanovitvena listina; za pobožne zveze pa zadostuje, da jih škof odobri; tako odobrene morejo dobivati razne duhovne milosti, posebno odpustke, akoravno še nimajo značaja moralne osebe (can. 708).

Sveta opravila.

Udje bratovščin ne morejo pri cerkvenih obredih sodelovati, razen ako nosijo obleko, dovoljeno bratovščini, ali vsaj njene znake (can. 709, § 1).

Ženske pa sploh ne morejo sodelovati pri cerkvenih obredih; sprejemajo pa se vendarle v bratovščine, da dobivajo odpustke in druge duhovne milosti, ki so bratovščini podeljene (ibid. § 2).

Ime.

Za ime bratovščine ali pobožne zveze naj se izbere kaka božja lastnost, ali kaka krščanska skrivnost, ali praznik Gospodov in Matere božje, ali kakega svetnika, ali samo dobro delo dotičnega pobožnega društva (can. 710).

Pogoji za ustanovitev.

V istem kraju naj se ne ustanovi več bratovščin ali pobožnih zvez, ki nosijo isto ime, ali imajo isto nalogo, razen ako se jim je to posebej dovolilo; v večjih mestih se pa sme to dogoditi, ako je med posameznimi zadostna razdalja, kar naj presodi škof (can. 711, § 1).

Pač pa naj škof poskrbi, da se v vsaki župniji ustanovi bratovščina presv. Rešnjega Telesa in krščanskega pouka, kateri sta že po danem pravu pridruženi glavni bratovščini, ko sta zakonito ustanovljeni (ibid. § 2).

Bratovščine in pobožne zveze naj se ustanovljajo le v cerkvi, in tudi v javnem ali vsaj napol javnem oratoriju. V stolni cerkvi naj se ne ustanove, dokler ne privoli stolni kapitelj. V cer-

kvah pa ali v oratorijih ženskih redov more škof dopustiti le ustanovitev ženskih pobožnih družb ali pa onih pobožnih zvez, katerih edini namen je molitev in udeležitev duhovnih milosti (can. 712, § 1—3).

Pravice redovnikov.

Bratovščine in pobožne zveze, katere so ustanovili redovniki, morejo in morajo storiti deležne vseh in samo onih duhovnih milosti, katere so v pooblastilih od svete Stolice naravnost kot take imenovane, ter se morejo vsaki bratovščini ali zvezi koj pri ustanovitvi oznaniti (can. 713, § 1).

Ne smejo pa bratovščine, ki so jih ustanovili redovniki, določiti zase posebne obleke ali posebnega znaka, ki naj bi se nosil pri procesijah, ali pri svetih opravilih, ako ni škof tega posebej dovolil (ibid. § 2).

Svojih oblek in znakov ne smejo bratovščine ne opustiti in ne izpremeniti brez dovolitve dane od škofa (can. 714).

Škof ima pravico, da predseduje sam ali po svojem namestniku pri shodih bratovskih, naj se vrše tudi v redovniških cerkvah ali oratorijih, da potrdi one vredne in sposobne uradnike in uslužbence, ki so si jih člani sami zakonito izvolili, da nevredne ali nesposobne odbije ali odstavi, da popravi in potrdi pravila in druga navodila, razen ako jih je potrdila sveta Stolica (can. 715, § 1).

Ako hoče bratovščina napovedati izredne shode, more o tem pravočasno obvestiti škofa ali njegovega namestnika; drugače more škof shod zabraniti ali sklepe popolnoma razveljaviti (ibid. § 2).

Ako imajo bratovščine ali pobožne zveze svoje cerkve, morejo neodvisno od župnika opravljati vse obrede, ki niso strogo župniški, le božje službe v župnijski cerkvi ne smejo motiti. Isto velja za slučaj, ako je župnija ustanovljena v cerkvi, ki je lastnina bratovščine. Ako se dvomi, če kako opravilo moti župnijsko božjo službo, razsodi škof, ki more tudi izdati primerne odredbe, po katerih naj se vsi ravnaajo (can. 716, § 1—3).

Ako so pa bratovščine ustanovljene v cerkvah, ki niso njihova last, morejo svoje pobožnosti opravljati le v kaki kapelici ali pri kakem oltarju dotične cerkve, vendar tako, da župnijske službe božje nič ne ovirajo. Vsekako pa se mora premoženje dotične bratovščine ali pobožne zveze upravljati posebej ločeno od uprave cerkvenega ali občinskega premoženja (can. 717).

Vseh procesij, navadnih in izrednih, se morajo bratovščine udeležiti skupno s svojimi znaki in s svojim križem, ako ni drugače odredil škof (can. 718).

Prememba kraja.

S privolitvijo škofa se more bratovščina in pobožna zveza prenesti na drug kraj, razen ako jej je taka prememba od apostolske Stolice prepovedana. V slučaju pa, ako menja sedež bratovščina, pridržana kakemu redu, se mora dobiti privolitev tudi redovnega glavarja (can. 719, § 1, 2).

Cap. III.

De archiconfraternitatibus et primariis unionibus.

Pobožna društva, ki imajo pravico si pridruževati druge istovrstne družbe, se imenujejo naddruštva ali nadbratovščine, ali prvovrstne pobožne zveze in družbe.

Pravice.

Brez rimske dovolitve si ne more družba druge veljavno pridružiti; vsaka si pa more pridružiti samo one bratovščine in pobožne zveze, ki so istega imena in imajo isti namen, razen ako je sveta Stolica kako pooblastilo izdala (can. 722, § 1, 2).

Po pridružitvi se podele vsi odpustki, vse predpravitve in vse druge duhovne milosti, ki jih je dotična naddružba naravnost in točno našteje od svete Stolice dobila, razen ako se je v dovolitvi drugače odredilo. Vendar pa s to podelitvijo naddružba ne dobi nobene oblasti nad pripojeno družbo (can. 722, § 1, 2).

Veljavnost pridružitve.

Da je pridružitev veljavna, je potrebno:

1. Da je dotična družba kanonično ustanovljena in še nobeni drugi pridružena.

2. Da v pridružitev privoli škof in izda pismo privolitev in listine, imenovane »testimoniales«.

3. Odpustki, predpravitve in druge duhovne milosti, ki se po pridružitvi podele, naj se v posnetku naštejejo; škof naj dotični posnetek prizna in pripojenemu društvu izroči.

4. Pridružitev naj se izvrši po formuli, ki je v pravilih za vselej zapovedana.

5. Pridružitvena listina se izda brezplačno, ponujen dar se ne sme sprejeti, ampak le povrnitev potrebnih stroškov (can. 723).

Nadbratovščina ali prvovrstna pobožna zveza se ne more prenesti na drugi sedež, razen ako dovoli sveta Stolica (can. 724).

Naslov: nadbratovščina ali nad-družba ali prvovrstna pobožna zveza more podeliti edino sveta Stolica.

Odredbe za našo škofijo.

Na temelju teh postav za raznovrstne cerkvene družbe določujem za našo škofijo, kakor sledi:

1. Vrhovni voditelj vseh cerkvenih družb je škof, ki družbe vodi sam ali po svojem namestniku.

Za svojega namestnika imenujem g. kanonika Ign. Nadrah. Ker je v naši škofiji veliko raznovrstnih cerkvenih družb in zato ne more vseh imeti v pregledu ena sama oseba, sem svojemu namestniku pridodal odbor odličnih gospodov, ki bodo pod njegovim vodstvom prevzeli poročila o posameznih družbah. V odboru so sledeči gospodje: generalni vikar Janez Flis; profesorji: dr. Fr. Grivec, dr. Aleš in Franc Ušeničnik, dr. Gr. Pečjak, dr. Al. Merhar, dr. Alf. Levičnik, dr. Fr. Pernè, dr. Jan. Zorè, špiritual Al. Stroj, župnik Ant. Mrkun in konzist. svetnik, župnik v pok. Jan. Kalan.

2. Da bo odbor mogel presojevati, če so vse razne družbe: pobožne zveze, pobožne družbe, bratovščine in tretji red veljavno ustanovljene in če se člani veljavno sprejemajo, naj vsi gg. župniki po svojem dekanu pismeno sporoče:

- a) Katere različne družbe so v župniji?
- b) Pri vsaki naj se pove: Kdaj je bila vpeljana ali ustanovljena? Kdo jo je ustanovil in odobril? Ima li svoja pravila (ako so tiskana, naj se pošljejo na vpogled)? Kako se vrši sprejem? Ima li zapisnik udov? Je li veljavno pridružena nadbratovščini ali nad-družbi?
- c) Imajo li posamezne družbe svoje premoženje? Ali pobirajo miloščino in sicer po pravilih ali le iz navade? Kdo upravlja premoženje, darove in miloščino?
- d) Kdo vodi dotične družbe? Kdo je voditelja pooblastil? Ima li namestnika? Kako in kdaj se vrše društveni shodi?

To za upravo in uravnavo vseh družb potrebno poročilo naj gospodje voditelji do dne 15. marca pošljejo na kn. šk. ordinariat. Gg. dekane nujno prosim, da na ta rok pazijo, poročila pobero in odpošljejo. Želim, da bi se o društvi razgovarjali tudi na sestanku gg. dekanov dne 10. aprila tekočega leta.

3. Ker naj upravo vsega premoženja raznih cerkvenih družb nadzira škof, pooblastim gg. dekane (can. 690 § 1), da pri vsakoletni vizitaciji dotične zapisnike pregledajo ter o stanju poročajo kn. šk. ordinariatu, in sicer skupno s poročilom o navadni letni vizitaciji.

V Ljubljani, dne 12. januarja 1918.

† Anton Bonaventura,
knezoškof.

13.

Vojne poroke.

Vojni superiorat c. in kr. II. soške armade, vojna pošta števil. 339, sporoča z dopisom z dne 2. januarja 1918, št. 3, semkaj:

Ich bitte die Hochwürdige Seelsorge-Geistlichkeit zu verständigen, daß das Land Krain in militärgeistlicher Beziehung nicht mehr zum Feldsuperiorate der Armee im Felde, sondern zum Feldsuperiorate des Militärkommandos Graz gehört. Auch bitte ich, wenn tunlich, verlautbaren lassen zu wollen, daß das hochwürdigste k. und k. Apostolische Feldvikariat mit Erl. E. Nr. 40651 vom 12. Juli 1916 und E. Nr. 83155 vom 1. Sept. 1917 folgendes angeordnet hat:

»Um den Militärpersonen, welche ins Feld abzugehen haben, noch unmittelbar vor ihrem

Abgange ins Feld, sowie denen, die auf kurze Zeit aus dem Felde in ihre Heimat beurlaubt werden, die kirchliche Eheschließung zu ermöglichen und zu erleichtern, gewähre ich hiemit allen Feldkuraten, welche eine eigene Seelsorge im Felde oder im Hinterlande führen (desgleichen analog den geistlichen Professoren) die Vollmacht:

die Militärpersonen — ungeachtet dessen, ob solche Militärpersonen dem Feldkuraten (geistlichen Professor) hinsichtlich der Seelsorge zugewiesen sind oder nicht, sich jedoch in demselben Orte, Garnison (Abschnitte im Felde) in Dienstleistung befinden und im Hinterlande jedoch der militärgeistlichen Jurisdiktion unterstehen, — kirchlich dreimal oder auch ein für

allemal zu verkünden, oder die Dispens von allen drei Aufgeboten und von der geheiligten Zeit, sowie auch die Ermächtigung zur Trauung durch den zuständigen Pfarrer der Braut, beziehungsweise durch einen von diesem zu delegierenden Priester, im übertragenen Wirkungskreise für den zuständigen Feldsuperior und mit Berufung auf diesen Erlaß zu erteilen und den Ehwerber hierüber auch eine schriftliche Urkunde auszustellen.

Es darf jedoch gegen die beabsichtigte Eheschließung kein anderes kirchliches oder staatliches Eehindernis obwalten und wenn ja, muß — sofern dispensabel — die Nachsicht erwirkt werden; auch müssen die sonst erforderlichen Dokumente dem trauenden Priester (dem zuständigen Pfarrer der Braut), welcher für die Einhaltung aller gesetzlichen Bestimmungen die Verantwortung trägt, vorgelegt werden.

Der Manifestationseid muß im Falle der

Dispens von allen drei Aufgeboten vor dem trauenden Priester abgelegt werden.

Der zuständige Pfarrer der Braut hat auch nach der Trauung einen Ex-offo-Trauungsschein dem zuständigen Feldsuperiorate einzusenden.

Die die Trauung vollziehenden Zivilseelsorger haben nur die Ermächtigung zur Trauung für den Militärbräutigam bei der zuständigen Militärseelsorge, bzw. beim nächsten Feldsuperiorate (in dringenden Fällen auch telegraphisch mit der Bemerkung: »Dokumente in Ordnung«) zu verlangen, welche ihnen auch unbedingt zu gewähren ist, ohne daß die Vorlage der Trauungsdokumente erforderlich wäre, weil in diesem Falle für die Giltigkeit der kirchlichen Eheschließung der Zivil- und nicht der Militärseelsorger die Verantwortung trägt.«

O čemer se čč. župni uradi s tem obveščajo.

14.

Račun Duhovskega podpornega društva za leto 1917.

Dohodki:

a) ostanek l. 1916.	230·98 K
b) vrnjeni davek	17·60 »
c) obresti	1082·31 »
d) članarina	1843·— »
	<u>3173·89 K</u>

Stroški:

a) razno	276·44 K
b) podpore	1450·— »
c) davek	446·10 »
	<u>2172·54 K</u>

Društveno premoženje:

a) gotovine koncem l. 1917.	1.001·35 K
b) obligacije	11.100·— »
c) vojno posojilo	10.000·— »
d) v Ljudski posojilnici	69.497·24 »
e) druge hran. knjižice	1.800·— »
f) posojila	2.180·— »
g) Unionske delnice	3.350·— »
	<u>98.928·59 K</u>

I. Sušnik, predsednik.

Dr. Ferd. Čekal, blagajnik.

Ako odštejemo stroške od dohodkov, ostane koncem leta 1917. v blagajni 1001·35 K.

Račun so pregledali gg.: I. Sušnik, A. Stroj in dr. Fr. Grivec.

15.

Birmovanje in kanonična vizitacija.

Birmovanje in kanonična vizitacija bo letos v dekanijah: Radovljica, Leskovec, Kočevje in Litija. Vršila se bo po sledečem redu:

I. Dekanija Leskovec.

1. Leskovec v nedeljo 21. aprila.
2. Velika Dolina v torek 23. aprila.
3. Sveti Križ v četrtek 25. aprila.
4. Kostanjevica v petek 26. aprila.

5. Št. Jernej v soboto 27. aprila.
6. Škocijan v nedeljo 28. aprila.
7. Bučka v ponedeljek 29. aprila.
8. Raka v torek 30. aprila.
9. Sv. Duh v sredo 1. majnika.
10. Studenec v četrtek 2. majnika.
11. Boštanj v petek 3. majnika.
12. Krško v nedeljo 5. majnika.

II. Dekanija Radovljica.

13. Begunje na belo nedeljo 7. aprila.
14. Leše v ponedeljek 8. aprila.
15. Breznica v nedeljo 12. majnika.
16. Boh. Bela v ponedeljek 13. majnika.
17. Boh. Bistrica v torek 14. majnika.
18. Srednja vas v sredo 15. majnika.
19. Koprivnik v četrtek 16. majnika.
20. Radovljica v nedeljo 16. junija.
21. Kamna gorica v ponedeljek 17. junija.
22. Kropa v torek 18. junija.
23. Dobrava v sredo 19. junija.
24. Ovshe v četrtek 20. junija.
25. Ljubno v petek 21. junija.
26. Mošnje v soboto 22. junija.
27. Lesce v nedeljo 23. junija.
28. Ribno v ponedeljek 24. junija.
29. Bled v torek 25. junija.
30. Gorje v sredo 26. junija.
31. Zasip v četrtek 27. junija.
32. Jesenice v soboto 29. junija.
33. Koroška Bela v nedeljo 30. junija.
34. Dovje v ponedeljek 1. julija.
35. Kranjska gora v torek 2. julija.
36. Weissenfels v sredo 3. julija.
37. Radeče v četrtek 4. julija.
38. Rovte v petek 5. julija.

III. Dekanat Gottschee.

39. Gottschee, Sonntag, am 14. Juli.
40. Altlag, Montag, am 15. Juli.
41. Mösel, Dienstag, am 16. Juli.
42. Rieg, Mittwoch, am 17. Juli.
43. Oberskrill, Donnerstag, am 18. Juli.
44. Fara v soboto 20. julija.
45. Osilnica v nedeljo 21. julija.

IV. Dekanija Litija.

46. Štanga v nedeljo 8. septembra.
47. Janče v ponedeljek 9. septembra.
48. Prežganje v torek 10. septembra.
49. Javorje v sredo 11. septembra.
50. Primskovo v četrtek 12. septembra.

V. Samo kanonično vizitacijo določujem:

1. za stolni kapitelj ljubljanski,
2. za kolegijalni kapitelj novomeški,
3. za stolnico,
4. za druge štiri župnije v Ljubljani.

To vizitacijo bom opravil v drugi polovici meseca septembra in deloma v mesecu oktobru.

Red birmovanja in vizitacije je navaden. Prihod je popoldne okoli štirih. Po sprejemu v cerkvi je izpraševanje v šoli. V šolo pridejo vsi otroci, ki čakajo vsak v svojem razredu. Na mizi naj bo zapisnik vzete tvarine. V razredu naj se razlagajo vprašanja, ki bi prišla na vrsto ravno tisto uro. Od župnikov ne zahtevam zapisnika, pač pa katehizacijo, da vidim metodo in vzgojno delo. Po šoli je kanonična vizitacija v cerkvi in v pisarni. V arhivu naj bo vse kakor po navadi; knjig in zapisnikov ni treba vun jemati. V moji sobi naj bo na mizi spomenica, kronika, par pol papirja in črnilo. Prav kratka in preprosta večerja naj bo ob sedmih ali pol osmih. Drugi dan zjutraj naj bo od 4. do 9. ure spovedovanje. Odpustki naj se v nedeljo poprej oznanijo. Ob 9. uri je sveto opravilo. Opoldne prav kratko preprosto kosilo. Potem odhod. Kjer bo red drugačen, bom o pravem času naznanil.

Bog nam daj vsem, meni, gospodom in vernikom mnogo duhovnega veselja.

V Ljubljani, dne 20. januarja 1918.

† Anton Bonaventura,
knezoškof.

16.

Duhovne vaje.

Duhovnih vaj so se udeležili l. 1917. razen v Škof. listu, 1917, str. 133, imenovanih še sledeči gg. duhovniki:

Arh Luka,
dr. Breznik Anton,
Iloyski Albin
dr. Jere Franc,
dr. Knific Ivan,

Omerza Franc,
Pavlin Jernej,
Pengov Franc,
Porenta Gašper,
Prešern Jožef,

dr. Samsa Janez,
Šiška Janko,
dr. Trdan Franc,
Vavpetič Franc.

17.

Različne opazke.

Directorium liturgicum za ljubljansko škofijo je izšel letos nevezan, ker je vezava v sedanjih letih skoro nemogoča in silno draga. Iz istega vzroka letos tudi Catalogus cleri ne bo vezan.

Bakrene strehe. Ko vojna oblast snema bakrene strehe, naj cerkvena predstojništva pazijo na strešne stole, ki so včasih že trhli. V takih slučajih naj se obenem z novim pokrivanjem popravi tudi strešni stol, kar vojaška oblast rada stori po mnogo nižji ceni, kakor bi poprava sicer stala.

Mali in Srednji katekizem in Velike zgodbe

so pošle. Vsled draginje ni mogoče sedaj oskrbeti novega natiska. Vsled tega naj gg. kateheti koncem leta opozore šolarje, naj knjige vestno shranijo za drugo leto, šolo dokončujoči pa naj knjige ali šoli izročijo ali pa drugim mlajšim učencem odstopijo.

Odškodnina vojni oblasti oddanih zvonov naj se pri cerkvenih računih označi na posebni navadni poli papirja. Odškodnina naj se natančno vpiše in naznani, kako je naložena. Če se je nabavilo vojno posojilo, naj se pojasni ves račun nabave. Ta pola se cerkvenim računom kot priloga pridene.

18.

Konkurzni razpis.

Razpisujeta se izpraznjeni župniji Trnovo v Ljubljani in Podkraj v vipavski dekaniji.

Prošnje so nasloviti za Trnovo na mestni

magistrat ljubljanski; za Podkraj na kn. šk. ordinariat ljubljanski.

Zadnji rok za vlaganje prošnje je 3. marec

1918.

19.

Škofijska kronika.

Podeljene so župnije: Sela pri Kamniku g. Ivanu Tomažiču, kaplanu v Cerkljah pri Kranju; Sv. Križ nad Jesenicami g. Mateju Žbontarju, kaplanu na Jesenicah.

Umeščen je bil g. Ivan Tomažič, kaplan v Cerkljah pri Kranju, na župnijo Sela pri Kamniku dne 9. januarja; g. Anton Žnidaršič, župni upravitelj v Dragi, na župnijo Drago dne 23. januarja; g. Matej Žbontar, kaplan na Jesenicah, na župnijo Sv. Križ nad Jesenicami dne 29. januarja 1918.

Nameščen je g. Valentin Jerše, bivši c. in kr. vojni kurat v res., za kaplana na Jesenicah.

V stalni pokoj stopi g. Ivan Vrhovnik, župnik trnovski v Ljubljani. V začasni pokoj je stopil g. Martin Pečarič, župnik v Podkraju.

Naselil se je na Šmarni gori č. g. Josip Fröhlich, vpok. kaplan; v Kamniku g. duh. svetnik, župnik v p. Anton Jamnik.

Knezoškofijski ordinariat v Ljubljani, dne 29. januarja 1918.

Vsebina: 12. Codex iuris canonici. — 13. Vojne poroke. — 14. Račun Duhovskega podpornega društva za leto 1917. — 15. Birmovanje in kanonična vizitacija. — 16. Duhovne vaje. — 17. Različne opazke. — 18. Konkurzni razpis. — 19. Škofijska kronika.

Izdajatelj kn. šk. ordinariat. — Odgovorni urednik **Viktor Steska**. — Tiskala Katoliška tiskarna.